ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰουνίου **1940** | **ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** | *Ἀριθμὸς φύλλου* **177**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 2383. Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Α. Ν. 832)37 «περὶ χορηγήσεως ἀναστολῆς προσελεύσεως εἰς ἐφέδρους ἐν ἐπιστρατεύσει». 1

Διατάγματα

Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεων τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Αἰγίου. 2

Περὶ κυρώσεως συμβάσεων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου περὶ χορηγήσεως εἰς τὸ Δημόσιον δανείων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν ἔργων. 3

Περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῆς φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας Νομοῦ Ἰωαννίνων κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1940—1941. 4

Περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῆς φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας τοῦ Νομοῦ Σάμου διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1940—1941. 5

Περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῆς φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας τῆς Ἐπαρχίας Ἀλμωπίας διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1940—1941. 6

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2383. 1940.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Α. Ν. 832)37 «περὶ χορηγήσεως ἀναστολῆς προσελεύσεως εἰς ἐφέδρους ἐν ἐπιστρατεύσει».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Α. Ν. 832)37 ἀντικαθίσταται οὕτω:

Δημόσιοι Τηλεγραφικοὶ καὶ Ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι—Ὑπάλληλοι Ἑταιρείας Cable and Wireless. Ἀγροτικοὶ διανομεῖς—Ὑπάλληλοι Ἀνωνύμου Ἑλλην. Τηλεφωνικῆς Ἑταιρείας.

1. Οἱ εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς, Θαλάσσης καὶ Ἀέρος ἀνήκοντες κατὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἐπιστρατεύσεως, ὑπηρετοῦντες δὲ ὡς μόνιμοι δημόσιοι ὑπάλληλοι τῶν Τ. Τ. Τ. καὶ ὡς φύλακες τῶν Ταμείων Τηλεφωνικῶν συγκοινωνιῶν ἐν περιπτώσει γενικῆς ἢ μερικῆς ἐπιστρατεύσεως, παραμένουσιν εἰς τὰς θέσεις των ἀνεξαρτήτως τῆς κλάσεως, εἰς ἣν οὗτοι ἀνήκουσιν.

Ἐξαιροῦνται μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν οἱ κάτωθι μόνιμοι δημόσιοι ὑπάλληλοι τῶν Τ. Τ. Τ. : α) Οἱ ὑπάλληλοι τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων β) οἱ πάσης κατηγορίας ταξινόμοι, γ) οἱ διανομεῖς, δ) οἱ συσκευασταὶ ε) οἱ ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων, στ) οἱ κλητῆρες, ζ) οἱ ἀχθοφόροι, η) οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ τῶν Τηλεγραφητῶν, Αὐτοκινήτων, Σιδηροδρόμων καὶ θ) οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

Διὰ τὴν στρατολογικὴν τακτοποίησιν τῶν διὰ τῆς ἄνω διατάξεως τοῦ πρώτου ἐδαφίου παραμενόντων εἰς τὰς θέσεις των εἰς περίπτωσιν ἐπιστρατεύσεως προσώπων, ἰσχύουσι καὶ ἐφαρμόζονται τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ἀπὸ 3-3-1938 Β. Διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως Α. Ν. 832)37» καθοριζόμενα.

2. Διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἑταιρείας Cable and Wireless, τοὺς Ἀγροτικοὺς διανομεῖς, τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἀνωνύμου Ἑλλην. Τηλεφωνικῆς Ἑταιρείας ὡς καὶ διὰ τοὺς μονίμους ὑπαλλήλους τῶν ΤΤΤ. τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουσιν αἱ γενικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 1829) 1939 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Α. Ν. 832)1937 κλπ.» ὡς πρὸς τὴν χορήγησιν αὐτοῖς ἀναστολῆς προσελεύσεως.

3. Οἱ εἰς τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ὑπαγόμενοι ἔφεδροι ὡς καὶ πάντες οἱ ὑπάλληλοι τῶν ἐν ἐπικεφαλίδι τοῦ παρόντος ἄρθρου κατηγοριῶν, οἵτινες δὲν ἤθελον κληθῇ ὑπὸ τὰ ὅπλα εἴτε διότι αἱ κλάσεις εἰς ἃς ἀνήκουσι δὲν θὰ κληθῶσιν ἅμα τῇ κηρύξει τῆς ἐπιστρατεύσεως ἢ μεταγενεστέρως εἴτε διότι δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ Στρατοῦ τῆς Ξηρᾶς, Θαλάσσης ἢ τοῦ Ἀέρος παραμένουσιν ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ὀργανισμῶν των ἅμα τῇ κηρύξει τῆς ἐπιστρατεύσεως καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν ταύτης, θεωρούμενοι ὡς ἐπιστρατευμένοι καὶ ὑπόκεινται εἰς τὴν Στρατιωτικὴν πειθαρχίαν, δικαιοδοσίαν καὶ Στρ. Ποιν. Νομοθεσίαν, ἐξομοιούμενοι πρὸς στρατιωτικοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας των.

Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας των ταύτης θεωρεῖται ὡς χρόνος στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας μόνον ἐὰν διηνύθη ἐν τῇ ζώνῃ τῶν ἐπιχειρήσεων.

4. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας (Τ.Τ.Τ.) ὀφείλει νὰ ἱκανοποιῇ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐμπολέμων δυνάμεων τῆς χώρας, συμφώνως πρὸς τὰς αἰτήσεις τῶν Ὑπουργῶν τῶν Πολεμικῶν Ὑπουργείων καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Στρατοῦ.

Εἰς τὴν ζώνην τῶν ἐπιχειρήσεων οἱ Διοικηταὶ τῶν στρατευμάτων ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς πλήρους διαθέσεως ὅλων τῶν μέσων διαβιβάσεων κειμένων ἢ μὴ ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους τόσον διὰ τὸ προσωπικὸν ὅσον καὶ διὰ τὸ ὑλικόν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 832)1937 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ χορηγήσεως ἀναστολῆς προσελεύσεως εἰς ἐφέδρους ἐν ἐπιστρατεύσει» προστίθεται ἡ ἑπομένη παράγραφος :

Προκειμένου ὅμως περὶ ὑπαλλήλων ἀνηκόντων εἰς τὸ Στέλεχος τῶν ἐφέδρων ἀξ)κῶν δὲν ἰσχύουσι τὰ ὑπὸ τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα.

Οὗτοι μετὰ τὴν πάροδον τοῦ μηνός, ἐφ' ὅσον ἀνήκουσιν εἰς κλάσεις κληθείσας ὑπὸ τὰ Ὅπλα ὀφείλουσι νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς ἃς Μονάδας καθορίζουσι τὰ εἰς χεῖρας των φύλλα Πορείας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰουνίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, ΗΛ. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰουνίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεων τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Αἰγίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 93 § 6 τοῦ Κώδικος τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Νομοθεσίας καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1332)38 Α. Ν. «περὶ τροποποιήσεως τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ ΚΝΔΚ», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν ὑπὸ τὰς κάτωθι τροποποιήσεις τὴν ὑπ' ἀριθ. 38 τῆς 6 Μαρτίου 1940 ἀπόφασιν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Δήμου Αἰγίου, δι' ἧς τροποποιεῖται, κωδικοποιούμενος εἰς ἐνιαῖον κείμενον, ὁ ὀργανισμὸς τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου τούτου.

1. Διαγράφεται ἐκ τῶν καθ' ἕκαστα ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου ὁ τίτλος «Διεύθυνσις».

2. Τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ ἑπομένου :

α΄) Αἱ ὀργανικαὶ θέσεις καὶ οἱ ἀντίστοιχοι μισθοὶ ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

Α΄. Διοικητικαὶ καὶ Οἰκονομικαὶ Ὑπηρεσίαι.

Τμηματάρχης β΄ τάξεως εἷς	δρχ.	4.000
Εἰσηγητὴς εἷς	»	3.400
ἢ γραμματεὺς α΄ τάξεως	»	3.000
γραμματεὺς α΄ τάξεως εἷς	»	3.000
ἢ γραμματεὺς β΄ τάξεως	»	2.600
γραμματεὺς β΄ τάξεως εἷς	»	2.600
γραμματεῖς β΄ τάξεως δύο	»	2.600
ἢ ἀκόλουθοι	»	2.180
γραφεῖς α΄ τάξεως δύο	»	1.800
ἢ γραφεῖς β΄ τάξεως	»	1.500
κλητὴρ β΄ τάξεως εἷς	»	1.500
κλητὴρ γ΄ τάξεως εἷς	»	1.250
κλητὴρ δ΄ τάξεως εἷς	»	600

Β΄. Τεχνικαὶ καὶ Εἰδικαὶ Ὑπηρεσίαι.

Τοπογράφος μηχανικὸς εἷς	δρχ.	4.500
ἢ ἐργοδηγὸς	»	3.500
ἐπιστάτης δημοτ. ἔργων εἷς	»	2.300
ὁδηγὸς αὐτοκινήτου εἷς	»	2.500
ἐπόπτης καθαριότητος εἷς	»	1.600
ὑδρονομεὺς α΄ εἷς	»	1.500
ὑδρονομεὺς β΄ εἷς	»	1.300
κηπουρὸς α΄ εἷς	»	1.500
κηπουρὸς β΄ εἷς	»	1.300
φύλακες - καθαρισταὶ ἀγορᾶς καὶ σφαγείων δύο	»	1.200
ἐργάται καὶ φύλακες νεκροταφείου δύο	»	1.300

Γ΄. Ὑγειονομικὴ Ὑπηρεσία.

Ἰατρὸς εἷς	δρχ.	2.500

β΄) Ὁ κατὰ τὴν παράγραφον α΄ μισθὸς προσαυξάνεται λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας, κατὰ τέσσαρας προσαυξήσεις, ἐκ 5 ο)ο ἑκάστην, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετοῦς, δεκαπενταετοῦς, εἰκοσαετοῦς καὶ εἰκοσιπενταετοῦς ἐμμίσθου δημοτικῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διανυθεὶς χρόνος ὑπηρεσίας ὑπολογίζεται διὰ τὴν ἀπονομὴν μόνον τῆς πρώτης προσαυξήσεως.

γ΄) Οἱ ὑπάλληλοι τῆς α΄ κατηγορίας τῶν διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν δικαιοῦνται ἐπιδόματος λόγῳ εὐδοκίμου ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ παραμονῆς ὡς ἑξῆς :

Οἱ συμπληροῦντες τὸν κατὰ τὸν παρόντα ὀργανισμὸν ἀπαιτούμενον πρὸς προαγωγὴν εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν χρόνον ὑπηρεσίας, μὴ προαγόμενοι δὲ ἐλλείψει κενῶν θέσεων τοῦ ἡμίσεος τῆς διαφορᾶς τοῦ ἀρχικοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ, ὃν ὀργανικῶς κέκτηνται καὶ τοῦ ἀρχικοῦ μισθοῦ τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ.

Διὰ τὴν παροχὴν τοῦ ἐπιδόματος τούτου ἀπαιτεῖται πενταετὴς τουλάχιστον ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ὑπηρεσία.

Οἱ συμπληροῦντες τριετῆ εἰσέτι ἀπὸ τῆς παροχῆς τοῦ ἀνωτέρω ἐπιδόματος ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ὑπηρεσίαν, δικαιοῦνται καὶ τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος τῆς ρηθείσης διαφορᾶς.

δ΄. Εἰς ἁπάντας τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους, ὡς καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους περὶ ὧν ἡ παράγραφος 3 οἵτινες δὲν δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἴτε ἐλλείψει τυπικῶν προσόντων εἴτε λόγῳ ἐξαντλήσεως τῆς ἱεραρχίας, παρέχεται ἐπίδομα 5 ο)ο ἐπὶ τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ αὐτῶν, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τετραετοῦς εὐδοκίμου ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ παραμονῆς, 5 ο)ο δὲ εἰσέτι ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑτέρας τετραετίας.

ε΄. Ὁ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διανυθεὶς χρόνος ὑπηρεσίας ὑπολογίζεται προκειμένου μὲν περὶ ὑπαλλήλου τῆς παραγρ. γ΄ διὰ τὴν παροχὴν τοῦ ἡμίσεος μόνον τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ ἀρχικοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ, ὃν ὀργανικῶς κέκτηνται καὶ τοῦ ἀρχικοῦ μισθοῦ τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ὑπαλλήλου τῆς παραγρ. 4 διὰ τὴν συμπλήρωσιν μιᾶς μόνον τετραετίας.

στ΄. Εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς μὴ δυναμένους νὰ προαχθῶσι λόγῳ ἐλλείψεως τυπικῶν προσόντων, οἵτινες ὅμως κατέστησαν μόνιμοι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μεταβατικῶν διατάξεων τῶν ἐδαφίων 1, 2 ἢ 4 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Νόμου 4548 δύναται, συμφώνως τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, νὰ ἀπονεμηθῇ μετὰ τριετῆ ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ὑπηρεσίαν ὁ μισθὸς τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπαλλήλων δὲν δύνανται νὰ ἀπονεμηθῶσι τὰ ἐν παραγράφοις γ΄ καὶ δ΄ ἐπιδόματα.

ζ΄. Τὰ ἀνωτέρω ἐπιδόματα καὶ ἡ προσαύξησις παρέχονται ἠτιολογημένῃ ἀποφάσει τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς.

η΄. Εἰς τὸν εἰδικὸν ταμίαν παρέχεται μηνιαῖον ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὰ 10 ο)ο τοῦ ἀρχικοῦ μισθοῦ τοῦ ὀργανικοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ, πρὸς κάλυψιν ἐνδεχομένων ἐκ τῆς διαχειρίσεως χρημάτων εἰς βάρος του λαθῶν.

θ'. Εἰς τὸν ὑπάλληλον ὅστις ἐκτὸς τῶν κυρίως καθηκόντων αὐτοῦ ἐκτελεῖ προσθέτως καὶ τὰ καθήκοντα ληξιάρχου καταβάλλεται ἀποζημίωσις ἴση πρὸς τὰ 20 ο)ο τοῦ ἀρχικοῦ μισθοῦ τοῦ ὀργανικοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ.

3. Διαγράφεται ἡ ἐν τέλει τοῦ ἐδαφ. γ' τοῦ ἄρθρου 6 φράσις «ἀλλ' οὐχὶ διὰ λόγους ὑγείας».

4. Ἐν συνεχείᾳ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 προστίθενται τὰ ἑξῆς «διὰ δὲ τὰς θέσεις ἀκολούθων καὶ γραμματέων καὶ τριετὴς τοὐλάχιστον προϋπηρεσία ἐν ὀργανικῇ δημοσίᾳ ἢ δημοτικῇ θέσει εἰς τὸν ἀμέσως κατώτερον βαθμόν».

5. Ἐν συνεχείᾳ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 9 προστίθενται τὰ ἑξῆς: «διὰ τὴν θέσιν ἐργοδηγοῦ πτυχίον τῆς Σχολῆς Ἐργοδηγῶν»

6. Εἰς τὸ ἄρθρον 10 προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω: Διορισμὸς εἰς θέσιν διπλῆς διαβαθμίσεως γίνεται εἰς τὸν κατώτερον βαθμόν.

7. Ὁ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 13 ἀναφερόμενος ἀριθμὸς 9 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 12.

8) Διαγράφονται τὸ ἄρθρον 14, ἡ δευτέρα παράγρ. τοῦ ἄρθρου 15 (ὡς αὐτονόητος) τὰ ἄρθρα 16, 46, 49 καὶ 57.

9. Τὰ ἄρθρα 47-48 ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ ἑπομένου ὑπ' ἀριθ. 46.

1. Οἱ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος ὀργανισμοῦ ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται δικαιοῦνται ἰατρικῆς περιθάλψεως, ἥτις περιλαμβάνει·

α) γενικὴν ἰατρικὴν περίθαλψιν.

β) φαρμακευτικὴν περίθαλψιν.

γ) παρακλινικὰς ἐξετάσεις.

δ) εἰδικὴν ἰατρικὴν περίθαλψιν καὶ

ε) κλινικὴν νοσηλείαν (νοσοκομειακήν).

2. Αἱ ἰατρικαὶ φροντίδες παρέχονται ὑπὸ τῶν ἰατρῶν τοῦ Δήμου ἢ τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου, εἰς τὸ δημοτικὸν ἰατρεῖον ἢ τὸ ἰατρεῖον τοῦ θεράποντος ἰατροῦ ἤ, ἐφ' ὅσον ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ ἀσθενοῦς δὲν ἐπιτρέπει τὴν μετάβασίν του εἰς τὸ ἰατρεῖον. κατ' οἶκον αὐτοῦ.

Κατ' ἐξαίρεσιν καὶ εἰς ἐπειγούσας περιπτώσεις, μὴ ἐπιτρεπούσας ἀναβολὴν πρὸς ἀναμονὴν τοῦ δημοτικοῦ ἰατροῦ, δύναται ὁ ἀσθενὴς νὰ καλέσῃ καὶ ἰατρὸν ἰδιώτην, ἀλλὰ διὰ μίαν μόνην ἐπίσκεψιν.

3. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν συνταγῶν γίνεται ὑπὸ τοῦ φαρμακείου τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου καὶ ἐν ἀδυναμίᾳ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς, βάσει συλλογικῆς συμβάσεως, συναπτομένης μεταξὺ τοῦ Δήμου καὶ τοῦ οἰκείου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου (ἄρθρον 21 Α. Ν. 1384)1938).

Διὰ τὴν ἐκ τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς προμήθειαν φαρμάκων ὁ θεράπων ἰατρὸς χορηγεῖ διὰ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα φάρμακα εἰς τὸν ἀσθενοῦντα δημοτικὸν ὑπάλληλον συνταγὴν εἰς διπλοῦν ἐκτελουμένην ἐπὶ πιστώσει τοῦ Δήμου ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὁριζομένου φαρμακείου.

Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ὁ φαρμακοποιὸς ὑποβάλλει εἰς τὸν Δῆμον ἀναλυτικὴν κατάστασιν τῶν εἰς τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους χορηγηθέντων φαρμάκων, συνάπτων καὶ τὸ ἕτερον τῶν ἀντιτύπων τῶν ἐκτελεσθεισῶν συνταγῶν, ἐφ' οὗ ἀπαραιτήτως δέον νὰ ὑπάρχῃ ἡ κατὰ νόμον τιμολόγησις καὶ πρᾶξις λήψεως φαρμάκων ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου.

Ἡ κατάστασις καὶ αἱ συνταγαὶ ἀποτελοῦσι τὰ διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ οἰκείου ἐντάλματος πληρωμῆς ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά.

4. Μικροβιολογικαὶ ἐξετάσεις (ἀναλύσεις οὔρων, αἵματος κλπ.) ἀκτινοσκοπήσεις καὶ ἀκτινογραφίαι ἐκτελοῦνται κατόπιν ἐντολῆς τοῦ δημοτικοῦ ἰατροῦ καὶ μετ' ἔγκρισιν τοῦ δημάρχου.

5. Ὁ θεράπων ἰατρὸς δύναται, μετ' ἔγκρισιν τοῦ δημάρχου, νὰ παραπέμψῃ εἰς ἰατροὺς ὡρισμένης εἰδικότητος, συμβεβλημένους μετὰ τοῦ δήμου, ἀσθενεῖς ὑπαλλήλους, βεβαιουμένους κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ εἰδικῆς ἐξετάσεως ἢ θεραπείας. Ἡ ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ἰατρῶν συνιστωμένη θεραπεία ἐκτελεῖται, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, ὑπὸ τοῦ θεράποντος ἰατροῦ.

6. Τὸ σύνολον τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους δαπανῶν ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνὸς τοῦ νοσηλευομένου ὑπαλλήλου ἐντὸς δωδεκαμήνου διαστήματος.

7. α) Δημοτικοὶ ὑπάλληλοι βαρέως ἀσθενοῦντες νοσηλεύονται εἰς τὸ δημοτικὸν νοσοκομεῖον ἢ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ παθήσεως δι' ἣν, καθ' ὑπεύθυνον βεβαίωσιν τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ, δὲν λειτουργεῖ παρ' αὐτῷ ἀνάλογον τμῆμα, εἰς ἄλλο νοσηλευτικὸν ἵδρυμα ἢ κλινικήν.

β) Διὰ τὴν κλινικὴν (νοσοκομειακὴν) νοσηλείαν ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τοῦ δημάρχου ἐκδιδομένη ὑποχρεωτικῶς βάσει γνωματεύσεως τοῦ θεράποντος ἰατροῦ καὶ ἑτέρου δημοτικοῦ ἰατροῦ ἢ ἰατροῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, ὑπὸ τοῦ δημάρχου ὁριζομένου, περὶ τῆς νόσου καὶ τῶν λόγων, οἵτινες καθιστῶσιν ἀναγκαίαν τὴν νοσηλείαν.

γ) Διὰ τὴν εἰς ἄλλο, πλὴν τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου, θεραπευτήριον νοσηλείαν δέον ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος νὰ ἔχῃ συμπληρώσῃ πενταετῆ δημοτικὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν.

δ) Ἐν τῇ περὶ εἰσαγωγῆς ἀσθενοῦς δημοτικοῦ ὑπαλλήλου εἰς νοσηλευτικὸν ἵδρυμα ἐγκριτικῇ διαταγῇ τοῦ δημάρχου ὁρίζεται εἰς ποῖον ἐκ τούτων θὰ νοσηλευθῇ, ἡ διάρκεια τῆς ἐν αὐτῷ παραμονῆς ἥτοι δύναται νὰ παραταθῇ ἠτιολογημένη ἀποφάσει τοῦ δημάρχου.

ε) Οἱ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ ἄνω νοσηλεύονται εἰς τὴν α' θέσιν, οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι εἰς τὴν β' καὶ οἱ ὑπηρέται εἰς γ'. θέσιν.

στ') Ἐν τῷ πρὸς τὸ νοσηλευτικὸν ἵδρυμα ἐγγράφῳ τοῦ δήμου διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὁρίζεται, ὅτι τὰ μὲν τρία τέταρτα τῶν δαπανῶν θὰ καταβληθῶσιν ὑπὸ τοῦ Δήμου, τὸ δὲ ἓν τέταρτον ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου.

ζ) Ὡς δικαιολογητικὰ τῆς πληρωμῆς τῶν δαπανῶν τούτων ἀπαιτοῦνται α) πιστοποιητικὸν τοῦ θεραπευτηρίου, περὶ τῆς θέσεως εἰς ἣν ἐνοσηλεύθη ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος, τοῦ εἴδους καὶ τῆς διαρκείας τῆς ἀσθενείας καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν εἰσπραχθέντων νοσηλείων ἀναλυτικῶς, β) ἡ περὶ εἰσαγωγῆς εἰς τὸ θεραπευτήριον διαταγὴ τοῦ δημάρχου καὶ γ) αἱ ἐφ' ὧν αὕτη ἐστηρίχθη γνωματεύσεις.

η) Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸ σύνολον τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον δαπανῶν, μετὰ τῶν δαπανῶν περὶ ὧν ἡ παράγρ. 6 δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ σύνολον τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνὸς τοῦ νοσηλευομένου ὑπαλλήλου ἐντὸς δωδεκαμήνου διαστήματος.

8. Ἐν περιπτώσει τοκετοῦ συζύγου δημοτικοῦ ὑπαλλήλου χορηγεῖται ἀνάλογον βοήθημα τοκετοῦ, ἰσχυούσης καὶ ἐνταῦθα τῆς περιοριστικῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφ. η' τῆς προηγουμένης παραγράφου.

9. Παρὰ τῷ δήμῳ τηρεῖται ἴδιον βιβλίον καταγωγῆς τῶν δι' ἕκαστον δημοτικὸν ὑπάλληλον καὶ ὑπηρέτην διατιθεμένων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δαπανῶν.

Ὁ τύπος τοῦ βιβλίου καὶ ὁ τρόπος τῆς τηρήσεως αὐτοῦ ὁρίζονται εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς.

10) Τὸ ἄρθρον 53 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: Τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 § 11 τοῦ νόμου 4548 ὑποβαλλομένας δηλώσεις τῶν δημοτικῶν ὑπηρετῶν καὶ ἐκτάκτων ὑπαλλήλων ἐν νέᾳ συγκεντροῖ ὁ προϊστάμενος τῶν Διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν.

11) Τὸ ἄρθρον 58 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολούθου:

Ὑπάλληλοι μὴ κεκτημένοι τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 7-9 ἀπαιτούμενα προσόντα διατηροῦνται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, μόνον ἐὰν διορίσθησαν νομίμως. Δὲν δύνανται ὅμως νὰ προαχθῶσιν εἰς ἀ-

νώτερον βαθμόν, ἐὰν δὲν κέκτηνται τὰ δι' αὐτὸν ἀπαιτούμενα προσόντα.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουνίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ

(3)

Περὶ κυρώσεως συμβάσεων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου περὶ χορηγήσεως εἰς τὸ Δημόσιον δανείων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν ἔργων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 2 παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 27)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου καὶ τὸ ἄρθρον 2 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 464)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, ὡς ἐπίσης καὶ τὰς ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1939 καὶ 28 Μαΐου 1940 ἀποφάσεις τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύνης, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦνται αἱ ἀπὸ 18, 23 καὶ 25 Μαΐου 1940 Συμβάσεις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ :

Α΄) Τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων «περὶ χορηγήσεως παρὰ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων εἰς τὸ Δημόσιον δανείου πεντήκοντα ἑκατομμυρίων (50.000.000) δραγμῶν».

Β΄) Τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν «περὶ χορηγήσεως παρὰ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν εἰς τὸ Δημόσιον δανείου δέκα πέντε ἑκατομμυρίων (15.000.000) δραχμῶν» καὶ

Γ΄) Τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων «περὶ χορηγήσεως παρὰ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων εἰς τὸ Δημόσιον δανείου πέντε ἑκατομμυρίων (5.000.000) δραχμῶν», ὧν τὸ κείμενον ἔχει ὡς κατωτέρω :

Α΄ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

«Περὶ χορηγήσεως παρὰ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων εἰς τὸ Δημόσιον δανείου 50.000.000 δραχμῶν».

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν δεκάτην ὀγδόην (18) Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ (1940) ἔτους, ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Πανεπιστημίου καὶ Κοραῆ καταστήματι τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, οἱ κάτωθι συμβαλλόμενοι, ἀφ' ἑνὸς ὁ κ. Ἀνδρέας Π. Ἀποστολίδης, Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνεργῶν ἐν προκειμένῳ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ κ. Γεώργιος Μαντζαβίνος, Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, ἐκπροσωπῶν ἐν προκειμένῳ τὸ ἐν λόγῳ Ταμεῖον καὶ ἐνεργῶν διὰ λογαριασμὸν τούτου, νομιμοποιούμενοι καὶ ἐξουσιοδοτούμενοι πρὸς σύναψιν τῆς παρούσης συμβάσεως δανείου, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

α) Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 464) 1937 «περὶ ἐπενδύσεως τῶν διαθεσίμων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου», δι' οὗ ἐπετράπη εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως συνομολογῇ δάνεια εἴτε διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου εἴτε διὰ λογαριασμὸν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ παραγωγικοὺς σκοποὺς καὶ δαπάνας κεφαλαίου.

β΄) Τὸ ἄρθρον 10 παρ. 1—2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1209)1938 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

γ΄) Τὴν ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1940 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων περὶ τοποθετήσεως διαθεσίμων κεφαλαίων του διὰ χρηματοδότησιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας.

δ΄) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπόφασιν τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύνης, ληφθεῖσαν κατὰ τὴν 166ην συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 7 Μαΐου 1940, δι' ἧς ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων παροχὴ τῷ Δημοσίῳ δανείου ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων (50.000.000), καταβλητέου ἐφ' ἅπαξ, ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς παρούσης, διὰ παραγωγικοὺς σκοπούς, συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθμ. 575)1937 Ἀναγκαστικῷ Νόμῳ, οὗ σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει εἰδικῶς καθορίσει.

Συνομολογοῦσι καὶ συνάπτουσι διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Δημοσίου δάνειον δραχμῶν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων (50.000.000) χορηγηθησόμενον ἀπὸ τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν ἔργων, συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 575)1937 Ἀναγκαστικῷ Νόμῳ, ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους καὶ συμφωνίας :

Ἄρθρον 1.

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸ Δημόσιον δάνειον ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων (50.000.000) καταβλητέον ἐφ' ἅπαξ ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς παρούσης.

Ἄρθρον 2.

Τὸ δάνειον χορηγηθήσεται ἐπὶ τόκῳ 5 1)2 ο)ο ἐτησίως, ἐξοληθήσεται δὲ κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἁπλῆς χρεωλυσίας ἐντὸς εἴκοσιν (20) ἐτῶν, δι' ἰσαρίθμων ἐτησίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς 15ης Ἰουνίου 1941.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ποσὸν τοῦ δανείου θὰ κατατεθῇ δυνάμει ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Τὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐκτελουμένων ἔργων ἐκδιδόμενα παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων χρηματικὰ ἐντάλματα πληρώνονται εἰς βάρος τοῦ λογαριασμοῦ τούτου ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Πρὸς τοῦτο τὰ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων ἐκδιδόμενα εἰς βάρος τῶν οἰκείων πιστώσεων τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων χρηματικὰ ἐντάλματα διαβιβάζονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ) ἡ ὁποία παοέχει πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐντολὴν πρὸς πληρωμήν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ τοκοχρεωλυτικὴ ὑπηρεσία τοῦ δανείου τούτου ὁρίζεται ὡ ἑξῆς :

Ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταβολῆς τοῦ δανειζομένου ποσοῦ μέχρι καὶ τῆς 14ης Ἰουνίου 1941 θέλουσι καταβληθῇ ἐνδιάμεσοι τόκοι ἐπὶ τῷ συμπεφωνημένῳ ἐπιτοκίῳ 5 1)2 ο)ο ἐτησίως. Οἱ τόκοι οὗτοι εἰσὶ καταβλητέοι τὴν 15 Ἰουνίου 1941.

Ἀπὸ τῆς 15 Ἰουνίου 1941 ἄρξεται ἡ τοκοχρεωλυτικὴ ἐξόφλησις τοῦ δανείου, τῆς πρώτης ἐτησίας τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως καθισταμένης ἀπαιτητῆς τὴν 15ην Ἰουνίου 1942.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Δημόσιον ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα, ὅπως ἐν πάσῃ στιγμῇ ἐξοφλήσῃ τὸ ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως προβλεπόμενον δάνειον εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει, καταβάλλον τοὺς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐξοφλήσεως δεδουλευμένους τόκους.

Ἄρθρον 6.

Τὸ Δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἀναγράφῃ κατ' ἔτος εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουρ-

γείου τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἀπαιτουμένην πίστωσιν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παροῦσα σύμβασις γενομένη εἰς διπλοῦν ἰσχύει ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς της, κυρωθήσεται δὲ διὰ Β.Διατάγματος συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παράγρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 464)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

Ταῦτα συνομολογησάντων τῶν συμβαλλομένων συνετάχθη ἡ παροῦσα σύμβασις εἰς δύο πρωτότυπα, ὧν ἕκαστος ἔλαβεν ἀνὰ ἕν.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον
Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Διὰ τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Γ. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ

Β'. ΣΥΜΒΑΣΙΣ

«Περὶ χορηγήσεως παρὰ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν εἰς τὸ Δημόσιον δανείου 15.000.000 δραχμῶν»

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν εἰκοστὴν τρίτην (23) Μαΐου, τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ (1940) ἔτους, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ἐν τῷ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Πανεπιστημίου καὶ Κοραῆ καταστήματι τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, οἱ κάτωθι συμβαλλόμενοι, ἀφ' ἑνὸς ὁ κ. Ἀνδρέας Π. Ἀποστολίδης, Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνεργῶν ἐν προκειμένῳ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ κ. Ν. Ροντήρης, Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν, ἐκπροσωπῶν ἐν προκειμένῳ τὸ Ταμεῖον τοῦτο καὶ ἐνεργῶν διὰ λογαριασμὸν τούτου, νομιμοποιούμενοι καὶ ἐξουσιοδοτούμενοι πρὸς σύναψιν τῆς παρούσης συμβάσεως δανείου, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν.

α'.) Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 464 1937 «περὶ ἐπενδύσεως τῶν διαθεσίμων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου», δι' οὗ ἐπετράπη εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως συνομολογῇ δάνεια εἴτε διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου εἴτε διὰ λογαριασμὸν εἰδικῶν Ταμείων καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ παραγωγικοὺς σκοποὺς καὶ δαπάνας κεφαλαίου.

β'.) Τὸ ἄρθρον 10 παράγρ. 1-2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1209)1938 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

γ'.) Τὴν ἀπὸ 29 Μαρτίου 1940 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν περὶ διαθέσεως ποσοῦ δραχμῶν δέκα πέντε ἑκατομμυρίων (15.000.000) εἰς δάνειον πρὸς τὸ Δημόσιον διὰ παραγωγικοὺς σκοπούς.

δ'.) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 11 ἀπόφασιν τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύνης ληφθεῖσαν κατὰ τὴν 166 συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 7 Μαΐου 1940 δι' ἧς ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τοῦ Ταμείου συντάξεων Νομικῶν παροχὴ τῷ Δημοσίῳ δανείου ἐκ δραχμῶν δέκα πέντε ἑκατομμυρίων (15.000.000), καταβλητέου ἐφ' ἅπαξ ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς παρούσης διὰ παραγωγικοὺς σκοπούς, συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 575)1937 Ἀναγκαστικῷ Νόμῳ, οὗς σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει εἰδικῶς καθορίσει.

Συνομολογοῦσι καὶ συνάπτουσι διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Δημοσίου δάνειον δραχμῶν δέκα πέντε ἑκατομμυρίων (15.000.000) χορηγηθησόμενον ἀπὸ τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν ἔργων, συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 575) 1937 Ἀναγκαστικῷ Νόμῳ ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους καὶ συμφωνίας.

Ἄρθρον 1.

Τὸ Ταμεῖον συντάξεων Νομικῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸ Δημόσιον δάνειον ἐκ δραχμῶν δέκα πέντε ἑκατομμυρίων (15.000.000) καταβλητέον ἐφ' ἅπαξ ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς παρούσης.

Ἄρθρον 2.

Τὸ δάνειον χορηγηθήσεται ἐπὶ τόκῳ 5 1)2 ο)ο ἐτησίως, ἐξοφληθήσεται δὲ κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἁπλῆς χρεωλυσίας ἐντὸς εἴκοσιν (20) ἐτῶν, δι' ἰσαρίθμων ἐτησίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς 15ης Ἰουνίου 1941.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ποσὸν τοῦ δανείου θὰ κατατεθῇ δυνάμει ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Τὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐκτελουμένων ἔργων ἐκδιδόμενα παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων χρηματικὰ ἐντάλματα πληρώνονται εἰς βάρος τοῦ λογαριασμοῦ τούτου ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Πρὸς τοῦτο τὰ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων ἐκδιδόμενα εἰς βάρος τῶν οἰκείων πιστώσεων τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων χρηματικὰ ἐντάλματα διαβιβάζονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ), ἡ ὁποία παρέχει πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐντολὴν πρὸς πληρωμήν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ τοκοχρεωλυτικὴ ὑπηρεσία τοῦ δανείου τούτου ὁρίζεται ὡ ἑξῆς :

Ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταβολῆς τοῦ δανειζομένου ποσοῦ μέχρι καὶ τῆς 14ης Ἰουνίου 1941 θέλουσι καταβληθῇ ἐνδιάμεσοι τόκοι ἐπὶ τῷ συμπεφωνημένῳ ἐπιτοκίῳ 5 1)2 ο)ο ἐτησίως. Οἱ τόκοι οὗτοι εἰσὶ καταβλητέοι τὴν 15 Ἰουνίου 1941.

Ἀπὸ τῆς 15 Ἰουνίου 1941 ἄρξεται ἡ τοκοχρεωλυτικὴ ἐξόφλησις τοῦ δανείου, τῆς πρώτης ἐτησίας τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως καθισταμένης ἀπαιτητῆς τὴν 15ην Ἰουνίου 1942.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Δημόσιον ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα, ὅπως ἐν πάσῃ στιγμῇ ἐξοφλήσῃ τὸ ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως προβλεπόμενον δάνειον εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει, καταβάλλον τοὺς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐξοφλήσεως δεδουλευμένους τόκους.

Ἄρθρον 6.

Τὸ Δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἀναγράφῃ κατ' ἔτος εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἀπαιτουμένην πίστωσιν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παροῦσα σύμβασις γενομένη εἰς διπλοῦν ἰσχύει ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς της, κυρωθήσεται δὲ διὰ Β.Διατάγματος συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παράγρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 464)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

Ταῦτα συνομολογησάντων τῶν συμβαλλομένων συνετάχθη ἡ παροῦσα σύμβασις εἰς δύο πρωτότυπα, ὧν ἕκαστος ἔλαβεν ἀνὰ ἕν.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον
Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Διὰ τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Ν. ΡΟΝΤΗΡΗΣ

Γ' ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ χορηγήσεως παρὰ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων εἰς τὸ Δημόσιον δανείου δραχμῶν 5.000.000.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν εἰκοστὴν πέμπτην (25) Μαΐου, τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ (1940) ἔτους, ἡμέ-

ραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Πανεπιστημίου καὶ Κοραῆ καταστήματι τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ οἱ κάτωθι συμβαλλόμενοι, ἀφ' ἑνὸς ὁ κ. Ἀνδρέας Π. Ἀποστολίδης Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνεργῶν ἐν προκειμένῳ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ κ. Ἀχιλλεὺς Κύρου, Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων ἐκπροσωπῶν τὸ ἐν λόγῳ Ταμεῖον καὶ ἐνεργῶν διὰ λογαριασμὸν τούτου, νομιμοποιούμενοι καὶ ἐξουσιοδοτούμενοι πρὸς σύνταξιν τῆς παρούσης συμβάσεως δανείου, ἔχοντες ὑπ' ὄψει :

α') Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 464) 1937 «περὶ ἐπενδύσεως τῶν διαθεσίμων τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου», δι' οὗ ἐπετράπη εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως συνομολογῇ δάνεια εἴτε διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου εἴτε διὰ λογαριασμὸν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ παραγωγικοὺς σκοποὺς καὶ δαπάνας κεφαλαίου.

β') Τὸ ἄρθρον 10 παρ. 1—2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1209)1938 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

γ') Τὴν ὑπ' ἀριθ. 11 ἀπόφασιν τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύνης, ληφθεῖσαν κατὰ τὴν 150ὴν συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 3ης Ὀκτωβρίου 1939, δι' ἧς ἐνεκρίθη κατ' ἀρχὴν ἡ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων παροχὴ τῷ Δημοσίῳ δανείου ἐκ δραχμῶν πέντε ἑκατομμυρίων (5.000.000) καταβλητέου ἐφ' ἅπαξ, ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς παρούσης διὰ παραγωγικοὺς σκοπούς, συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 575)1937 Ἀναγκαστικῷ Νόμῳ, οὗς σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει εἰδικῶς καθορίσει.

δ') Τὴν ἀπὸ 19 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων.

Συνομολογοῦσι καὶ συνάπτουσι διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Δημοσίου δάνειον ἐκ δραχμῶν πέντε ἑκατομμυρίων (5.000.000) χορηγηθησόμενον ἀπὸ τὸ Ταμεῖον συντάξεων προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν ἔργων, συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 575)1937 Ἀναγκαστικῷ Νόμῳ ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους καὶ συμφωνίας.

Ἄρθρον 1.

Τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸ Δημόσιον δάνειον ἐκ δραχμῶν πέντε ἑκατομμυρίων (5.000.000) καταβλητέον ἐφ' ἅπαξ ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς παρούσης.

Ἄρθρον 2.

Τὸ δάνειον χορηγηθήσεται ἐπὶ τόκῳ 5 1)2 ο)ο ἐτησίως, ἐξοφληθήσεται δὲ κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἁπλῆς χρεωλυσίας ἐντὸς εἴκοσιν (20) ἐτῶν, δι' ἰσαρίθμων ἐτησίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς 15ης Ἰουνίου 1941.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ποσὸν τοῦ δανείου θὰ κατατεθῇ δυνάμει ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Τὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐκτελουμένων ἔργων ἐκδιδόμενα παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων χρηματικὰ ἐντάλματα πληρώνονται εἰς βάρος τοῦ λογαριασμοῦ τούτου ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Πρὸς τοῦτο τὰ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων ἐκδιδόμενα εἰς βάρος τῶν οἰκείων πιστώσεων τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων χρηματικὰ ἐντάλματα διαβιβάζονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ) ἡ ὁποία παρέχει πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐντολὴν πρὸς πληρωμήν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ τοκοχρεωλυτικὴ ὑπηρεσία τοῦ δανείου τούτου ὁρίζεται ὡ ἑξῆς :

Ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταβολῆς τοῦ δανειζομένου ποσοῦ μέχρι καὶ τῆς 14ης Ἰουνίου 1941 θέλουσι καταβληθῇ ἐνδιάμεσοι τόκοι ἐπὶ τῷ συμπεφωνημένῳ ἐπιτοκίῳ 5 1)2 ο)ο ἐτησίως. Οἱ τόκοι οὗτοι εἰσὶ καταβλητέοι τὴν 15 Ἰουνίου 1941.

Ἀπὸ τῆς 15 Ἰουνίου 1941 ἄρξεται ἡ τοκοχρεωλυτικὴ ἐξόφλησις τοῦ δανείου, τῆς πρώτης ἐτησίας τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως καθισταμένης ἀπαιτητῆς τὴν 15ην Ἰουνίου 1942.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Δημόσιον ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα, ὅπως ἐν πάσῃ στιγμῇ ἐξοφλήσῃ τὸ ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως προβλεπόμενον δάνειον εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει, καταβάλλον τοὺς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐξοφλήσεως δεδουλευμένους τόκους.

Ἄρθρον 6.

Τὸ Δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἀναγράφῃ κατ' ἔτος εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἀπαιτουμένην πίστωσιν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παροῦσα σύμβασις γενομένη εἰς διπλοῦν ἰσχύει ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς της, κυρωθήσεται δὲ διὰ Β.Διατάγματος συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παράγρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 464)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

Ταῦτα συνομολογησάντων τῶν συμβαλλομένων συνετάχθη ἡ παροῦσα σύμβασις εἰς δύο πρωτότυπα, ὧν ἕκαστος ἔλαβεν ἀνὰ ἕν.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον
Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Διὰ τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Προσωπικοῦ
Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
ΑΧΙΛ. ΚΥΡΟΥ

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουνίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

---

(4)

Περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῆς φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας Νομοῦ Ἰωαννίνων κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1940—1941.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1547)1939 «περὶ τρόπου ἐπιβολῆς φορολογιῶν κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν», τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 4503 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων» ὡς καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 8 ἐ. ἔ. πρακτικὸν τῆς Διοικούσης τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 140 ἐ. ἔ. σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Συγκοι-

νωνίας καὶ Γεωργίας Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιίας τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων εἰδικὴ φορολογία ἐπὶ τῶν προϊόντων παραγωγῆς τῆς περιφερείας τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου τῶν ἐξαγομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὡς καὶ τῶν μεταφερομένων εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Ταμείου καὶ τὴν λοιπὴν Ἐπικράτειαν ὡς ἕπεται:

α) Ἐπὶ τῶν σταφυλῶν λεπτὰ τρία (0,03) κατ' ὀκᾶν.
β) Ἐπὶ τῶν γεωμήλων λεπτὰ πέντε (0,05) κατ' ὀκᾶν.
γ) Ἐπὶ τῶν κρομμύων λεπτὰ πέντε (0,05) κατ' ὀκᾶν.
δ) Ἐπὶ τοῦ λευκοῦ τυροῦ λεπτὰ εἴκοσι (0,20) κατ' ὀκᾶν.
ε) Ἐπὶ τοῦ σκληροῦ τυροῦ λεπτὰ εἴκοσι (0,20) κατ' ὀκᾶν.
στ) Ἐπὶ τοῦ βουτύρου τετηγμένου καὶ μὴ λεπτὰ τριάκοντα (0,30) κατ' ὀκᾶν.
ζ) Ἐπὶ τῶν ὀσπρίων παντὸς εἴδους λεπτὰ δέκα (0,10) κατ' ὀκᾶν.
η) Ἐπὶ τῶν ἀκατεργάστων δερμάτων α) ὑγρῶν λεπτὰ εἴκοσι (0,20) κατ' ὀκᾶν καὶ β) ξηρῶν λεπτὰ τεσσαράκοντα (0,40) κατ' ὀκᾶν.
θ) Ἐπὶ τῆς ξυλείας α) πελεκητῆς δραχμὰς δέκα κατὰ κυβικὸν μέτρον καὶ β) πριστῆς δραχμὰς δεκαπέντε (15) κατὰ κυβικὸν μέτρον

2) Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καθορισθεῖσα εἰδικὴ φορολογία ἰσχύει διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1940-1941.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ βεβαίωσις τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον φορολογίας ἐπὶ τῆς οἰκοδομησίμου ξυλείας θὰ ἐνεργῆται ὑπὸ τῶν οἰκείων δασικῶν ἀρχῶν καὶ θὰ εἰσπράττηται ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων κατὰ τὰ περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων ὁριζόμενα καὶ θὰ ἀποδίδηται εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον διὰ γραμματίου παραλαβῆς.

Ἡ φορολογία διὰ τὰ λοιπὰ προϊόντα θὰ βεβαιοῦται καὶ θὰ εἰσπράττηται δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἠπείρου δι' ἐνοικιάσεως ἐπιτρεπομένης τῆς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιίας Νομοῦ Ἰωαννίνων εἰσπράξεως κατὰ τὸν μέχρι τῆς ἐνοικιάσεως χρόνον ἢ τὸν μεταξὺ δύο διαδοχικῶν ἐνοικιάσεων.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαΐου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

(5)

Περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῆς φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιίας τοῦ Νομοῦ Σάμου διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1940—1941.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1547/1939 «περὶ τρόπου ἐπιβολῆς φορολογιῶν κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν», τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 4503 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων», τὸ ὑπ' ἀριθ. 2 ἐ. ἔ. πρακτικὸν τῆς Διοικούσης τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιίας τοῦ Νομοῦ Σάμου Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 90 ἐ. ἔ. σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας,

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνίας καὶ Γεωργίας Ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς ὁδοποιίας τοῦ Νομοῦ Σάμου εἰδικὴ φορολογία ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς περιφερείας τοῦ Εἰδικοῦ τούτου Ταμείου τῶν ἐξαγομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὡς καὶ τῶν μεταφερομένων εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Ταμείου καὶ τὴν λοιπὴν ἐπικράτειαν ὡς ἕπεται:

1) Ἐπὶ τῶν δερματοξεσμάτων τέσσαρα λεπτὰ (0,04) κατὰ χιλιόγραμμον.

2) Ἐπὶ τῶν ἀκατεργάστων δερμάτων α) ὑγρῶν δέκα πέντε (0,15) λεπτὰ κατὰ χιλιόγραμμον, β) ξηρῶν τριάκοντα (0,30) λεπτὰ κατὰ χιλιόγραμμον.

3) Ἐπὶ τῆς ὑποστάθμης οἴνων (τρὺξ) καὶ τρυγικὸν ἀσβέστιον (κλάσις 159 ι6 Δημοτ. Δασμολογίου) δέκα πέντε (0,15) λεπτὰ κατὰ χιλιόγραμμον.

4) Ἐπὶ τῆς ἰλύος οἴνου (ρητινολάσπης) (κλάσις 228) Δημοτ. Δασμολογίου λεπτὰ δύο (0,02) κατὰ χιλιόγραμμον.

5) Ἐπὶ τῆς σταφίδος εἰς βότρεις λεπτὰ τρία (0,03) κατὰ χιλιόγραμμον.

6) Ἐπὶ τῶν αἰγοτρίχων δέκα πέντε (0,15) λεπτὰ κατὰ χιλιόγραμμον.

7) Ἐπὶ τῶν ἀμυγδάλων ὀγδοήκοντα (0,80) λεπτὰ κατὰ χιλιόγραμμον ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι σκληρά, δραχμὴν μίαν καὶ 20/100 (1.20) κατὰ χιλιόγραμμον διὰ τὰ ἀφράτα (μὲ εὔθραυστον περικάρπιον) καὶ δραχμὰς τρεῖς (3) κατὰ χιλιόγραμμον ὅταν ταῦτα μεταφέρονται ἢ ἐξάγονται ὡς ψίχα (ἄνευ δηλ. περικαρπίου).

8) Ἐπὶ τῶν κοχλιῶν (σαλιγκάρια) εἴκοσι (20) λεπτὰ κατὰ χιλιόγραμμον.

9) Ἐπὶ τοῦ οἴνου, λεπτὰ δύο (0,02) κατὰ χιλιόγραμμον διὰ τὸν μοσχάτον (ἀνθοσμίας) καὶ λεπτὸν ἓν (0,01) κατὰ χιλιόγραμμον διὰ τὰ λοιπὰ εἴδη πλὴν τοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγομένου.

10) Ἐπὶ τῶν ἐσπεριδοειδῶν γενικῶς τέσσαρα (0,04) λεπτὰ κατὰ χιλιόγραμμον.

11) Ἐπὶ τῶν ξυλοκεράτων (χαρούπια) λεπτὰ τρία (0,03) κατὰ χιλιόγραμμον.

12) Ἐπὶ τῆς ξυλείας α) πελεκητῆς δέκα (10) δραχμὰς κατὰ κυβ. μέτρον καὶ β) πριστῆς δραχμὰς δέκα πέντε (15) κατὰ κυβ. μέτρον.

13) Ἐπὶ τῆς ρητίνης ὀκτὼ (0,08) λεπτὰ κατὰ χιλιόγραμμον.

14) Ἐπὶ τῶν ξυλανθράκων γενικῶς λεπτὸν ἓν (0,01) κατὰ χιλιόγραμμον.

15) Ἐπὶ τοῦ πευκοφλοιοῦ δύο (0,02) λεπτὰ κατὰ χιλιόγραμμον, πλὴν τοῦ μεταφερομένου εἰς Λιμένα Βαθέος εἰς οἱανδήποτε κατάστασιν.

16) Ἐπὶ τοῦ ρουδίου τρία (0,03) λεπτὰ κατὰ χιλιόγραμμον, πλὴν τοῦ μεταφερομένου εἰς Λιμένα Βαθέος.

17) Ἐπὶ τοῦ σκίνου πέντε (5) λεπτὰ κατὰ χιλιόγραμμον, πλὴν τοῦ μεταφερομένου εἰς Λιμένα Βαθέος.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καθορισθεῖσα εἰδικὴ φορολογία ἰσχύει διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1940-1941.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον φορολογία θὰ βεβαιῶται καὶ θὰ εἰσπράττηται ὡς κάτωθι:

α) Ὁ φόρος τῶν δασικῶν προϊόντων (ξυλείας, ρητίνης,

ξυλάνθρακες, πευκοφλοιός, σχῖνος, ρούβιον) θὰ βεβαιῶται ὑπὸ τῶν δασικῶν ἀρχῶν καὶ θὰ εἰσπράττηται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὰ περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων ὁριζόμενα.

6) Ἅπαντες οἱ λοιποὶ φόροι θὰ εἰσπράττωνται ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαΐου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

---

(6)

Περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῆς φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας τῆς Ἐπαρχίας Ἀλμωπίας διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1940—1941.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1547) 1939 «περὶ τρόπου ἐπιβολῆς φορολογιῶν κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν», τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 4503 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων» καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐ. ἔ. πρακτικὸν τῆς Διοικούσης τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας Ἐπαρχίας Ἀλμωπίας Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 162 ἐ. ἔ. σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνίας καὶ Γεωργίας Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας Ἐπαρχίας Ἀλμωπίας τοῦ Νομοῦ Πέλλης εἰδικὴ φορολογία ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς περιφερείας τοῦ Εἰδικοῦ τούτου Ταμείου τῶν ἐξαγομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὡς καὶ τῶν μεταφερομένων εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Ταμείου καὶ τὴν λοιπὴν Ἐπικράτειαν, ὡς ἕπεται :

1) Ἐπὶ τοῦ ἐρυθροῦ πεπέρεως λεπτὰ δέκα (0,10) κατ' ὀκᾶν

2) Ἐπὶ τοῦ κοκαρίου λεπτὰ πέντε (0,05) κατ' ὀκᾶν.

3) Ἐπὶ τοῦ ἀκκοκίστου βάμβακος λεπτὰ πέντε (0,05) κατ' ὀκᾶν.

4) Ἐπὶ τοῦ ἐκκοκισμένου βάμβακος λεπτὰ δέκα πέντε (0,15) κατ' ὀκᾶν.

5) Ἐπὶ τῶν ξυλανθράκων λεπτὸν ἕν (0,01) κατ' ὀκᾶν.

6) Ἐπὶ τῆς ἐπεξεργασμένης ξυλείας ὁραχ δέκα (10) κατὰ κυβ. μέτρον.

7) Ἐπὶ τῆς ἀνεπεξεργάστου ξυλείας ὁραχ. ὀκτὼ (8) κατὰ κυβ. μέτρον.

8) Ἐπὶ τῶν ξηρῶν ἐν γένει ὀσπρίων λεπτὰ πέντε (0,05) κατ' ὀκᾶν.

9) Ἐπὶ τοῦ λευκοῦ τυροῦ λεπτὰ εἴκοσι (0,20) κατ' ὀκᾶν.

10) Ἐπὶ τοῦ κασερίου λεπτὰ εἴκοσι (0,20) κατ' ὀκᾶν.

11) Ἐπὶ τοῦ βουτύρου λεπτὰ τριάκοντα (0,30) κατ' ὀκᾶν.

12) Ἐπὶ τῆς κρέμας λεπτὰ δέκα πέντε (0,15) κατ' ὀκᾶν.

13) Ἐπὶ τῶν ἐρίων καὶ τριχῶν λεπτὰ εἴκοσι (0,20) κατ' ὀκᾶν.

14) Ἐπὶ τῶν σταφυλῶν λεπτὰ τρία (0,03) κατ' ὀκᾶν.

15) Ἐπὶ τῶν πουλερικῶν λεπτὰ δέκα (0,10) κατ' ὀκᾶν.

16) Ἐπὶ τῶν καστάνων λεπτὰ ἕν(0,01) κατ' ὀκᾶν.

17) Ἐπὶ τῶν ἀκατεργάστων δερμάτων ἐν γένει τῶν μὲν ὑγρῶν λεπτὰ εἴκοσι (0,20) κατ' ὀκᾶν, τῶν δὲ ξηρῶν λεπτὰ τεσσαράκοντα (0,40) κατ' ὀκᾶν.

18) Ἐπὶ τῶν δερμάτων κυνηγίου, ἀλωπεκῆς, λύκου, κουναβίου, λαγοῦ καὶ λοιπῶν μὴ κατονομαζομένων 5ο)ο (πέντε τοῖς ἑκατὸν) ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καθορισθεῖσα εἰδικὴ φορολογία ἰσχύει διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1940—1941.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον φορολογία εἰσπράττεται πάντοτε δι' ἐνοικιάσεως ἐπιτρεπομένης τῆς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας Ἀλμωπίας εἰσπράξεως κατὰ τὸν μέχρι τῆς ἐνοικιάσεως χρόνον ἢ τὸν μεταξὺ δύο διαδοχικῶν ἐνοικιάσεων.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαΐου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου